

Karolinas date med Charon

Döden är en evig sömn, Heroinet är ett sömnmedel.

Karolinas femte eskapad.

Karolina? Karolina... KAROLINA! Godmorgon Karolina, nej du har inte vaknat, du sover inte heller, du befinner dig på floden Styx. Ser du mannen som rör den avlånga båten? Det är Charon, jo han är likblek, men se på dina händer innan du uttalar dig. Heroinet gav dig en för djup flykt, det kallas nog överdos på ditt språk. Ingen idé att älta det längre, se dig istället kring, Styx lyser upp mer än du tror. Det ser ut som om du åker i dödens kärlekstunnel, men se då på stranden, ser du vem det är? Nej, klart att du inte känner honom, det är nämligen din påstådda frälsare, Kristus ja. Döden sket ganska starkt i att han dog på Golghatan för din skull, nu försöker han oupphörligt att korsa floden, men hans fötter bär inte över Styx's vatten, det slukar honom och kastar honom tillbaka, och på andra sidan står Noa och skriker förtvivlat att han gärna tar Jesus bittra kalk, såtillvida att det finns något drickbart i den.

Charon stakar vidare, du ser längre fram, Ernesto Che Guevara sitter med sitt långa hår och yviga skägg vid ett campingbord med ett schackbräde på, mitt emot sitter John. F. Kennedy försänkt i tankar över nästa drag. Che tappar tålamodet och skickar in små plastgerillasoldater på brädet. Kennedy blir sur och vägrar att ta av Ches sockerbitar till kaffet, de sitter så en stund innan båda brister ut i skratt över deras löjliga beteende.

Men ser du på andra stranden Karolina? Kravallpolisen misshandlar Ghandi med dragna batonger och tårgas, han blöder, han gråter och ropar om hans rättigheter, men polisen lyssnar inte, de har kommit på att man kan slåss även med vita flaggor.

På en upphöjning finns fyra stenar i en ring, på den sitter Bellman, Elvis, Victor Jara och Beethoven (Wagner är upptagen med att bli utskrattad av Nietzsches för fascismens idiotier), de jamar ihop med hjälp av enbart en såg att spela på. Ändå kan de inte enas om i vilken tonart Brevet från kolonin går i, men vackrare musik har du aldrig hört. Ibland tystnar de för att skratta åt Nero som står bredvid en brinnande hydda och besjunger falskt sin sorg.

Karolina, håll i dig, vågorna på floden kommer sig av Titanic som rusar fram i frustrerad fart och skriker med ångvisslor i förtvivlan över att Styx inte äger några isberg och ingen kan få tyst på den där förbannade orkestern.

Charon håller babord för att inte krocka med Atlantis som nu har så höga fastighetsskatter att enbart fallna socialdemokrater har råd att bo där, men de får väl i och för sig betalt för det. Men han styr så nära stranden att du kan skönja en ynkelig figur som kravlar på alla fyra med byxorna nere, det är Karl XII som söker sin försvunna byxknapp.

Med en duns slår ni emot flodens strand, Charon kräver dig på två kopparmynt, har du inga kopparmynt? Jaja, han tar nog ICA-kundkort också. På stigen mot Hades står en överambitiös försäljare som vill kränga på dig en livförsäkring.

Gå in i grottan Karolina, gullig hund va? Det är Kerberos, han viskar med sig själv, synar dig noga och hans vänstra huvud säger till dig med bittert tonfall; ”Sådant slödder vill vi inte ha!”

Vakna Karolina, nej du sover inte, du är på akuten, nej du minns inget, Styx lämnar inga minnen, Hades finns inte för dig längre, inte än...

Av: Jonas Pedersén